

Golănească

Să bem, prieteni, mult și anonim,
hârdaie cu vin roșu ne adastă,
la urma urmei tot ne poticnim
și ni se culcă greerii în țastă.

Același basm urît e împrejur
cu aripa de plumb și coiful rupt,
deasupra cerul pus în abajur
și îngerii ce visele ne-au supt.

În ăst peisaj călătorim mereu
dealung de ani și veștede tristeți,
halucinați cătăm un empireu
ce nu se mai ivește'n dimineți.

Zădărnicia stă cu noi la cot
și'n suflete ne urlă când și când.
Măcar să bem cotnarul lumii tot
învinși, nemîngîiați și fluierînd.

*Publicată în „DRUM”, an VI nr. 1
din aprilie 1940 și în „PREPOEM” an I,
nr. 10 din aprilie 1940*